František Hobza – nevšední osobnost z Puklic, důstojník čs. armády, který položil život za vlast

Narodil se 6. května 1912 v Puklicích č. p. 1, tedy na zámku. Jeho otec Josef pracoval jako hajný a maminka se jmenovala Marie, rozená Nesnídalová. Křestním kmotrem byl místní šafář. Vychodil pět tříd Obecné školy a v roce 1923 byl přijat na gymnázium do Znojma. 22. 6. 1931 úspěšně odmaturoval. Dobrovolně se přihlásil se do armády a 1. 10. 1931 absolvoval odvod se závazkem na 14+4 měsíců činné služby, načež nastoupil k Pěšímu pluku 10 „Jana Sladkého Koziny“ v Brně. Do 7. října vykonal úvodní výcvik u 3. polní roty a o den později byl odeslán do školy pro výchovné důstojníky v záloze pěšího vojska. 31. 5. 1932 ji dokončil jako četař absolvent s „velmi dobrým“ prospěchem a stejně si vedl i v následující praktické části výcviku u pluku. 10. září má zapsáno od velitele velmi kladné osobní hodnocení dosavadní služby a rovněž dostal doporučení pro další studium ke získání důstojnického stavu. Dva týdny nato složil zkoušku a stal se studentem Vojenské akademie v Hranicích. 20. 6. 1934 je zapsán jeho prospěch jako „výtečný“, 14. v pořadí ze 136 absolventů a 1. července byl povýšen na poručíka pěchoty.

Novým útvarem Františka Hobzy se stal Horský pěší pluk 2 ve slovenském Ružomberoku, kde působil postupně jako velitel pěší čety, kulometné čety a pobočník velitele pluku s „velmi dobrou“ kvalifikací. 1. 8. 1936 byl poslán do Prostějova do kurzu pro letounové pozorovatele zbraní a 3. října přidělen k 15. letce Leteckému pluku 3 „Generála letce M. R. Štefánika“ na základně Vajnory u Bratislavy. Zde velel roji a byl nadřízenými ceněn za osobní i vojenské schopnosti, mimo jiné jako „velmi dobrý letounový pozorovatel pěchoty“. Od 3. 1. do 26. 3. 1937 prošel v Milovicích pěchotním střeleckým kurzem, měl „výtečný“ prospěch, byl 2. ze 48. Nastoupil opět k Horskému pěšímu pluku 2, tentokrát již jako zástupce velitele 10. roty v hodnosti nadporučíka. 15. 9. 1938 přemístili k Pěšímu pluku 34 „Střelce Jana Čapka“, s nímž prožil časy mobilizace i odtržení Sudet. Jednotka měla kasárna v Přerově, později v Prostějově. 15. březen 1939 byl tragickým dnem obsazení vlasti nacistickým Německem.

Většina důstojnického sboru rozpuštěné Československé armády se s okupací nesmířila a postupně se zapojila do ilegální odbojové činnosti. Npor. Františka Hobza patřil do První garnitury rozsáhlé organizace Obrana národa, která však byla již na podzim 1939 infiltrována gestapem a během pár měsíců prakticky rozbita. 15. prosince jej v bytě na Palackého ulici v brněnském Králově poli zatkli a věznili nejprve v Brně a pak v Breslau, Wohlau, Diez a Frankfurtu nad Mohanem. 28. 10. 1942 byl odsouzen berlínským Lidovým soudem na 10 let. S tímto verdiktem jej 12. listopadu převezli do věznice Kassel-Wehlheiden. 4. 4. 1944 se octl v nemocnici Diakonissenhaus, kde ve 13:30 zemřel po operaci zánětu pobřišnice…

15. 12. 1945 byl František Hobza in memoriam vyznamenán Československým křížem 1939 a v roce 1947 povýšen do hodnosti majora pěchoty. Připomínka je na puklickém pomníku Obětem 1. a 2. světové války.

Sloužil, bojoval a položil život za nás, za naši svobodu. Čest jeho památce!

Josef „Joe“ Vochyán, Čeští RAFáci